

מסכת סנהדרין

פרק ט משנה ב

נתקינו להרג את הבהמה והרג את האדם, לנכרי והרג את ישראלי, לנפלים, והרג בנו קיימת, פטור. נתקינו להכotta על מתנייו ולא היה בה כדי להמית על מתנייו והלכה לה על לבו ויהה בה כדי להמית על לבו, ומית, פטור. נתקינו להכotta על לבו ויהה בה כדי להמית על מתנייו ויהה בה כדי להמית על מתנייו ולא היה בה כדי להמית על מתנייו, ומית, פטור. נתקינו להכotta את הגדול ולא היה בה כדי להמית הגדול והלכה לה על הקטן ויהה בה כדי להמית את הקטן, ומית, פטור. נתקינו להכotta את הקטן ויהה בה כדי להמית את הקטן והלכה לה על הגדול ולא היה בה כדי להמית את הגדול, ומית, פטור. אבל נתקינו להכotta על מתנייו ויהה בה כדי להמית על מתנייו והלכה לה על לבו, ומית, חיב. נתקינו להכotta את הגדול ויהה בה כדי להמית את

הָגֹדֹל וַהֲלֵכָה לְה עַל הַקְטֹן, וְמֵת, חִיב. רַבִי שְׁמַעַן אָמַר,
אֲפָלוּ נִתְפְּנֵן לְהַרְגֵ אֶת זֶה וְהַרְגֵ אֶת זֶה, פְטוּר: